

Carl Michael Bellman Salme nr. 32

OVER E VANGELIUM PÅ T REDJE SØNDAG I FASTEN. LUC. 11, 14.

Dansk tekst Palle Thilo

Musik Henrik Bøggild

Vort hjer - te vi - et til Guds æ - re Og til den Høj' - stes

bo - lig sat; For mør - kets ån - der dag og nat Et værk - sted

bli'r En syn - de - læ - re, Et u - rent rum, en ø - de plads; Det

Blod som i vort hjer - te blø - de, Bær' i hver drå - be

tu - sind dø - de, Til det - te Bel - ze - bubbs Pa - lads.

2) Den gamle sorte ånd jo svæver
Med løgn og list i lumske sæt,
Som edderkoppen i sit net
Der ind i garnet rovet væver,
Og frækt forsvarer hvad han får.
Med frygt og hovmod, angst og iver
Han lyset fra sin hytte driver,
Så nådens lys den aldrig når.

3) Ja! Alderdommens kolde dage
I samme synde-ordning fly.
Hver dag parat en bolig ny
Som mørkets fyrste vil behage
Indtil en dag hans magt er brudt.
Det hjerte som han før har ejet
Han flyr indtil det, prydet, fejlet,
Igen kan blive hans til slut.

4) Det spæde bryst som endnu dannes
I løbet blot af nogle år
For alle storme åbent står,
Det gamle synde-kvalm nu blandes
Med nye lysters pres i flæng:
Når guldets glans vor ro bortrøver,
Når vinen syndens træl bedøver,
Med Dalila og hendes slæng.

5) Han dog udi sin hævn tilsteder
Lidt bøn og sang fra sjæl og mund,
Blot ej det sker af hjertens grund,
Og øjet ej bodfærdigt græder
Med skamfuldt blik til nådens sol.
Hans barn iklædes stille lader,
Ja, ledes af den ømme fader
Til kirke og til skriftestol.

6) O Jesus, du vort bryst bevare!
At det din bolig blive må,
Så dine engle ind kan gå
At drive ud den sorte skare
Som til fordærv os jage vil.
Hjælp når vor dødsdag du berammer,
At ej vi kastes ned i jammer
Til afgrunds dunder, lyn og ild.